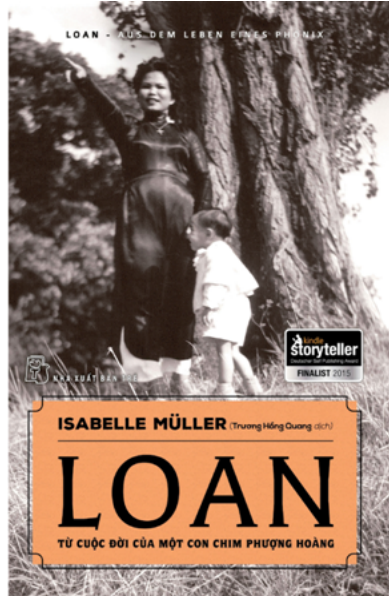


Ra mắt tác phẩm Loan – Từ cuộc đời của một con chim Phượng Hoàng

19/03/2018

Vào lúc 9 giờ ngày 7-3-2018, NXB Trẻ đã chính thức ra mắt tác phẩm “Loan – Từ cuộc đời của một con chim Phượng Hoàng” của tác giả Isabelle Muller. Đây là cuốn

sách best seller suốt 2 năm liền thể loại tự truyện trên Amazon và được Lãnh sự quán Đức và Nguyên Phó Chủ tịch nước Trương Mỹ Hoa giới thiệu. Isabelle Muller sinh năm 1964 tại Tours (Pháp) và có cha Pháp, mẹ Việt. Mẹ bà tên là Nguyễn Thị Cúc, tự là Loan, vốn là một phiên dịch viên. Vào những năm 90 của thế kỷ trước, bà cùng mẹ quay lại Việt Nam để tìm kiếm nguồn gốc dòng máu Việt của mình. Năm 2003, Isabelle Muller bắt đầu viết sách với nguồn cảm hứng đến từ chính người mẹ cũng như vùng quê ngoại xa xôi. Hiện nay, bà đang triển khai các hoạt động thiện nguyện và thành lập Quỹ Loan nhằm giúp đỡ những người gặp hoàn cảnh khó khăn.



Sách gồm có 4 chương: Cuộc cách mạng của con tim (chương 1); Cuộc chiến bất phân thắng bại (chương 2); Những con đường số phận (chương 3); Những thế giới khác nhau (chương 4). Ngoài ra, còn có “Lời phi lộ” ở đầu sách và “Vĩ thanh” ở cuối sách.

Trong buổi họp báo ra mắt bản dịch tiếng Việt tác phẩm “Loan – Từ cuộc đời của một con chim Phượng Hoàng” tại NXB Trẻ, nhà văn Isabelle Müller tâm sự:

- Tôi viết cuốn sách “Loan – Từ cuộc đời của một con chim Phượng Hoàng”, bởi câu chuyện của mẹ tôi, khởi đầu cách đây 88 năm, vẫn còn nóng bỏng tính thời sự và hàm chứa nhiều bài học thông thái về cuộc sống. Đây là một di sản của gia đình, một kho báu mà các con tôi và thế giới cần được chia sẻ. Cuốn sách này cũng có một ý nghĩa tượng trưng. Mẹ tôi xuất thân từ miền Bắc Việt Nam. Tổ tiên của tôi thuộc về các sắc tộc thiểu số. Bà tôi thuộc sắc tộc “Lào” và ông tôi thuộc sắc tộc “Moi”. 90% tất cả các dân tộc thiểu số Việt Nam sống ở miền Bắc. Tôi coi việc bảo tồn văn hóa và bản sắc của các dân tộc ít người ở miền Bắc Việt Nam là một nghĩa vụ của mình. Các dân tộc thiểu số có một ý nghĩa đặc biệt. Đây là một ngọn nguồn quý giá, thực sự làm giàu có cho nền văn hóa Việt Nam. Bằng cách viết lại câu chuyện của mẹ và NXB Trẻ xuất bản cuốn sách tại Việt Nam, tôi đã có thể đưa mẹ mình trở về quê hương, về lại nhà của bà.

Tôi sẽ làm gì với nhuận bút có được từ cuốn sách? Tôi sẽ hiến tặng 100% nhuận bút có được từ cuốn sách cho Quỹ Loan do tôi thành lập, nhằm tài trợ cho các dự án từ thiện dành cho những trẻ em nghèo khó nhất ở Việt Nam. Độc giả sẽ làm được một điều có ích khi mua mỗi cuốn sách “Loan – Từ cuộc đời của một con chim Phượng Hoàng”. Bên cạnh đó, NXB Trẻ cũng sẽ đóng góp cho Quỹ Loan 2% số tiền bán từng cuốn sách. Sự gắn kết của tôi với Việt Nam có nguồn gốc ở dòng máu lai của tôi. Gốc rễ của một con người tiềm tàng trong dòng máu của người đó. Gốc rễ Việt Nam của tôi cho tôi ý thức rằng mình có một quê hương. Tôi thành lập Quỹ Loan trước hết là để thực hiện một tâm nguyện của mẹ tôi. Bà muốn tri ân quê hương yêu dấu của mình, góp phần cải thiện hoàn cảnh của những trẻ em nghèo khó nhất thông qua giáo dục. Từ khi thành lập vào tháng 5-2016, cho tới nay Quỹ Loan đã hoàn thành 7 dự án tại hai tỉnh vùng núi nghèo nhất, Hà Giang và Cao Bằng, bao gồm việc xây dựng các phòng ngủ cho học sinh, trường tiểu học và mẫu giáo, trang bị quần áo ấm, chăn, nệm... Hiện nay, Quỹ Loan đang thực hiện 5 dự án xây dựng tiếp theo ở tỉnh Hà Giang: Xây trường học, trường mẫu giáo, bếp ăn, phòng giáo viên, xây dựng và trang bị một thư viện.



Có ba vị trí trong cuốn sách mang ý nghĩa đặc biệt đối với tôi mà tôi xin phép được chia sẻ: – “Một con gà bằng vàng”: Trước đây 80 năm mẹ tôi đã “mua” học vấn bằng việc ăn cắp một con gà. Vào thời đó, là một cô gái, mẹ tôi không được phép đi học. Chủ tịch Hồ Chí Minh sau này đã thay đổi điều đó bằng cách ban hành chính sách phổ cập giáo dục bắt buộc cho tất cả trẻ em ở độ tuổi đi học, kể cả trai và gái. – “Một ly cà phê và một kiếp người”: Lúc còn là một thiếu nữ, mẹ tôi làm giúp việc tại một gia đình giàu có. Khi những trận giao tranh đầu tiên giữa người Pháp và người Việt diễn ra, lúc hai bên đang bắn nhau dữ dội, ông chủ sai mẹ tôi đi pha một ly cà phê mang đến cho ông, trong lúc ông đang trốn sau một tấm nệm để tránh đạn. Nhưng trở trêu thay ông đã bị trúng đạn chết ở chỗ ẩn nấp, trong khi mẹ tôi đã mang cốc cà phê đi qua làn mưa đạn một cách an toàn. Điều này cho thấy số phận của một con người vốn đã được định sẵn. – “Cô Bè”: Lúc này Hải Phòng đang bị Pháp ném bom và cuộc chiến tranh Đông Dương đã bắt đầu. Mẹ tôi đi gánh nước thuê cho một gia đình ở tầng 4 và từ đó mẹ rơi xuống đất, bị gãy hết xương. Bà trở thành một người tàn phế và phải học nói và học đi lại từ đầu. Nhờ có một người phụ nữ nhân hậu, cô Bè, bà đã vực dậy được. Tuy nhiên, mẹ phải chịu nhiều đau đớn và không còn muốn sống tiếp. Lúc đó, mẹ hỏi cô Bè tại sao bà không được phép chết. Và cô đã trả lời mẹ: “Em phải tiếp tục sống để một ngày nào đó có thể kể lại cho thế giới câu chuyện về cuộc đời mình”. Tôi tin tưởng vào mối cơ duyên của định mệnh: Ngày 7-3-2018, ngày đang diễn ra cuộc họp báo của chúng ta hôm nay, cũng chính là kỷ niệm ngày mất lần thứ 15 của mẹ tôi. Cuối cùng, tự trái tim mình và thay mặt cả gia đình tôi, tôi xin bày tỏ lòng cảm ơn đến NXB Trẻ và Nguyên Phó Chủ tịch Nước Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam, bà Trương Mỹ Hoa, về công lao đóng góp của tất cả quý vị, để linh hồn của mẹ tôi được hồi hương về Tổ quốc yêu quý của bà.



Cao Nguyễn – Trương Hồng Quang (phiên dịch)
Tuần Báo Văn Nghệ TP.HCM số 489